

BON NADAL!

Foto: Nel·lo

La Veu de Benicarló desitja Bon Nadal a tots els lectors...

... especialment als polítics que diuen que no ens llegixen. També a tots aquells nens que han demanat al Pare Noel un joc d'anatomia o el clàssic "Operació", perquè ells seran els que algun dia estudiaran medicina i ens atendran al nou centre de salut. També volem felicitar als nascuts el 28 de desembre perquè ja ho passen prou malament quan van a un restaurant xinès i diuen que és el seu aniversari. Pau, amor i "berma con caz"!

FOTO!

La felicitació nadalenca del CP Mestre Francesc Catalan ens ha paregut molt original i divertida.

"Silenci, és nit de Nadal. Parlen els estels, canta la lluna, els somnis a la Terra donen una treva a cada lluita, a cada guerra..."

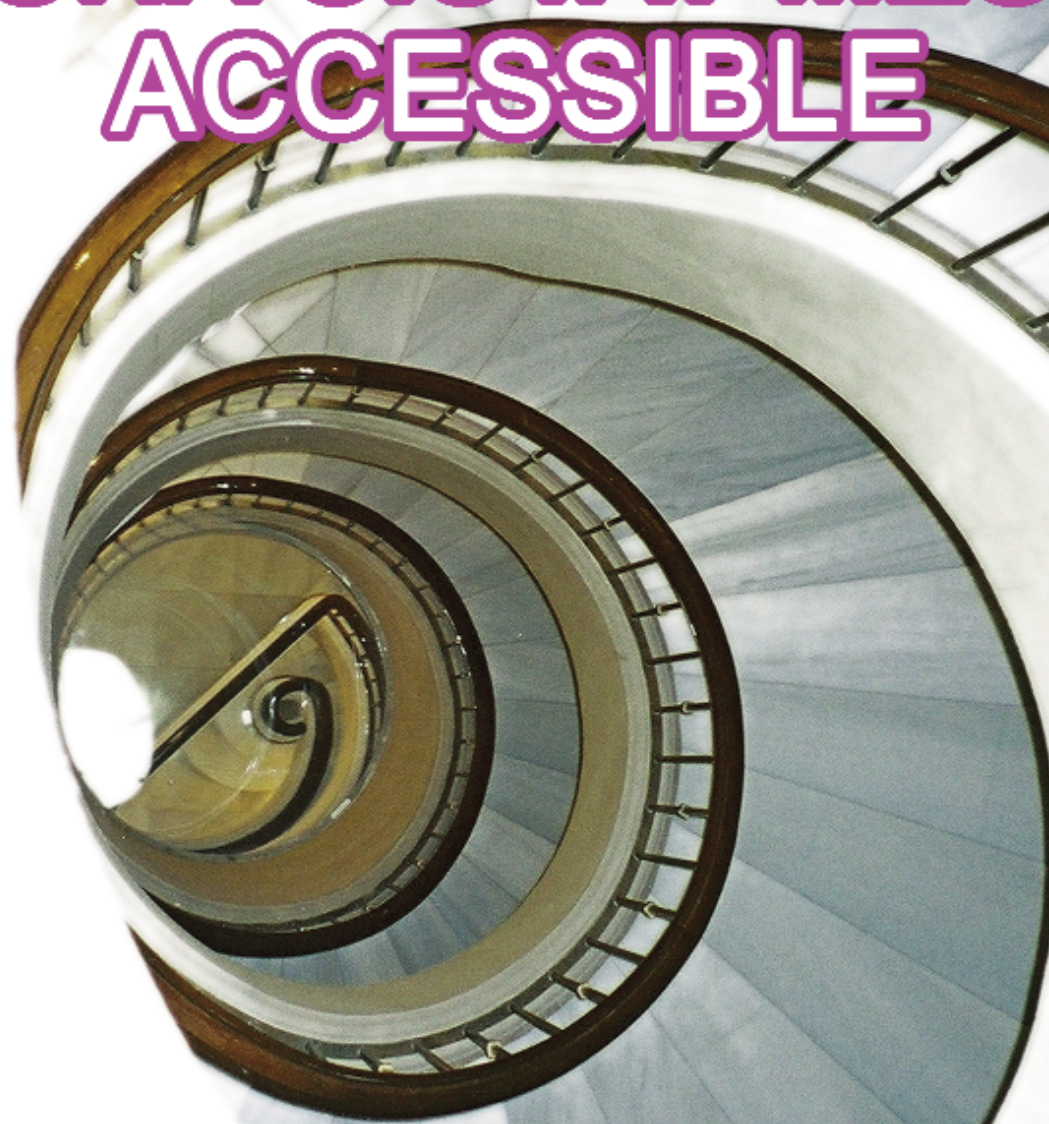

Número 663- 12 desembre 2008 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIV

la veu

de Benicarló

UNA CIUTAT MÉS ACCESSIBLE

LA CARXOFA, UN VEGETAL NADALENC
EL BENICARLÓ EMPATA AMB EL SAN PEDRO

Les persones amb mobilitat reduïda reclamen a Benicarló ciutats més accessibles

El responsable de la Brigada municipal va prendre bona nota de les recomanacions. Fanals, pals elèctrics, i perilloses rampes compliquen la vida a nombrosos veïns

text REDACCIÓ

Aquesta setmana, una desena de persones amb mobilitat reduïda, i alguns acompanyants, van participar en l'acte reivindicatiu, i de sensibilització, programat per donar a conèixer els problemes d'accessibilitat amb que es troben diàriament amb un simple passeig per la localitat. Empinades rampes, fanals, pals de fusta provisionals que s'eternitzen, o rampes d'aparcaments que envaïxen la vorera són alguns dels problemes que es van evidenciar com a prioritaris en la lluita per aconseguir una ciutat per a tots.

Fina Serrano necessita utilitzar una crosca i es mou per la localitat amb l'ajuda d'un carro elèctric. "Estic dues hores per a poder estacionar perquè no es disposen d'aparcaments per a aquesta classe de vehicles pel centre. Quan vaig al Mercadona les rodes no poden vèncer l'esglaó que ha quedat entre la rampa de la vorera i l'asfalt i la màquina es balanceja perillosament", lamenta.

Manolo Celma, de Cocemfe, va conduir la comitiva, en la qual van participar periodistes, tècnics de benestar social i de la brigada municipal, per una ruta pel centre, en la qual es va fer pedagogia de com s'han de construir les rampes fins a cota zero, l'amplària que han de tenir les voreres, pendents de les rampes o la necessitat que s'eliminin els pals de fusta que indiscriminadament col·loquen enmig de les voreres companyies elèctriques o Telefònica. La passada setmana, i coincidint amb el mes dedicat des de Benestar

Social a les discapacitats, es va inaugurar l'adaptació del pavelló poliesportiu.

"Quan vaig al Mercadona, amb el carret elèctric, les rodes no poden vèncer el l'esglaó que ha quedat entre la rampa de la vorera i l'asfalt i la màquina es balanceja perillosament"

Però encara hi ha clars i ombres en la gestió municipal. Alguns dels afectats van lamentar que no se'ls contesten les instàncies en les quals demanden xicotertes mesures per a fer la seva vida un poc millor. Els carrets, les cadires i les rampes els serveixen per a moure's però encara hi ha situacions incomprensibles en les quals un esglaó o un pivot els limiten la seua vida.

Es va inaugurar l'adaptació del pavelló poliesportiu.

10 MEDALLES

text CNB

El Club Natació Benicarló va tornar amb 10 medalles de la ciutat de la Plana una vegada disputada una nova edició del Trofeu Castalia Castelló Costa Azahar

Nova visita a la ciutat de Castelló del Club Natació Benicarló per competir en la V edició del Trofeu Castalia Castelló Costa Azahar. 2 sessions, matí i vesprada, del dissabte 6 de Desembre on van acudir 17 Clubs de la Comunitat Valenciana amb un total de 265 nadadors i nadadores.

L'equip de natació benicarló es va emportar un total de 10 medalles (3 ors, 3 plates i 4 bronzes), tancant així, de forma molt positiva, esta participació. L'equip a càrrec de l'entrenadora Lucía Vicente va bolcar el seu esforç per a confirmar el bon estat dels nadadors i nadadores.

L'equip participant en la V Edició del Trofeu va estar compost per Miguel Piñana, Marc Fresquet, Marcos Fuente, David Marqués, Javier Traver, Ferran Remolina, Agustín Parra, Jose Antonio Adell, Mari Carmen Sorlí, Susana del Olmo, Paula Saura, Andrea Fuentes, Raquel Fabregat, Sara Marqués, Inma Cerdá i Lucía Piñana.

El Medaller

Sessió matí:

200 braça femení: Or – Susana de l'Olmo.

100 esquena masculí: Plata – Miguel Piñana.

100 estils masculí: Plata – Miguel Piñana.

100 estils femení: Bronze – Susana del Olmo.

4x100 lliure mixt: Bronze – Equip compost per Paula Saura, Miguel Piñana, Susana del Olmo i Marc Fresquet

Sessió vesprada

100 braça femení: Or -Paula Saura ; Plata – Susana del Olmo.

200 lliure femení: Bronze – Paula Saura.

200 estils femení: Bronze – Susana del Olmo.

200 estils masculí: Or – Miguel Piñana.

4x100 estils mixt: Bronze - Equip compost per Miguel Piñana, Susana del Olmo, Paula Saura i Marc Fresquet

EL BENICARLÓ ARRENCA UN EMPAT DAVANT UN RIVAL DIRECTE

El partit va ser l'últim que va dirigir l'entrenador Ricardo, ja que el dijous es incorporarà el nou tècnic, Paco Abad.

text VICENT FERRER

2 SAN PEDRO: Armelles, Jorge, Rubén, Alfonso, Pau, Navalón, Borja (Ximo, min. 90), Ramiro, Ramos, Kike (Iván, min. 84) i Dieguito (Edo, min. 61).

2 BENICARLÓ: Jorge, Kamal, Alex, Hèctor, Javi Ferreres, Anta, Angel Bel, Cristian, Vázquez, Marcos Cano (Alex Borrás, min. 85) i Monti.

ARBITRE: Silvente Pérez, col·legi valencià. Va mostrar targeta groga als locals Alfonso i Borja; als visitants Kamal, Hèctor i Angel Bel.

GOLS: 0-1 min. 4, Marcos Cano, de penalty. 1-1 min. 27, Borja. 2-1 min. 41, Jorge. 2-2 min. 57, Marcos Cano.

INCIDÈNCIES: Partit disputat dissabte passat en el Javier Marquina del Grau de Castelló davant uns 200 espectadors.

El Benicarló va aconseguir davant un rival directe un valuós empat, realitzant un partit molt seriós i de gran sacrifici per part de la totalitat de la plantilla que en aquest partit contava amb vuit baixes entre lesionats i sancionats. El partit va ser l'últim que va dirigir l'entrenador Ricardo, ja que el dijous es incorporarà el nou tècnic, Paco Abad.

El Benicarló es va trobar amb avantatge en el quart minut de partit, després d'una innecessària mà d'un jugador del San Pedro dintre de l'àrea. El penalty ho va materialitzar Marcos Cano amb la seva habitual destresa, el que va donar major tranquil·litat a l'equip, però aquest era el partit de les jugades poc habituals, i en una jugada on el porter Jordi tenia el baló, va ser entrat en falta per un atacant, el porter va creure que s'havia assenyalat la falta va deixar el baló en el sòl, i Borja ho va aprofitar per a marcar. Això va desconcertar un poc a l'equip i va fer créixer-se a l'equip grauer, que va aconseguir el seu premi mancament pocs minuts per al descans en jugada d'atac bé trenada.

En la represa els jugadors benicarlandos van sortir a per totes, assolint tancar al San Pedro en la seva parcel·la, obligant-los a parar les accions d'atac amb faltes. En una d'aquestes, assenyalada pel col·legiat en la frontal de l'àrea, la va transformar Marcos Cano, fent inútil l'intent del veterà Armelles per impedir que el baló arribés al fons de la porteria.

Amb l'empat van despertar els locals i es va viure mitja hora de joc d'atac per ambdós equips, si bé els benicarlandos van tenir les millors i van acabar el partit amb la sensació que es podien haver dut els tres punts i així ascendir un poc més en la taula de classificació. Per fortuna els resultats dels altres partits han estat bastant bons per als interessos de l'equip.

L'entrenador Ricardo no seguirà com entrenador de l'equip. El dimarts d'acomiadarà dels jugadors i al dijous serà presentat Paco Abad, que debutarà en la banqueta del Municipal Pichi Alonso diumenge que ve davant l'O.D. Vall d'Uixó.

“Alguns dels afectats van lamentar que no se'ls contesten les instàncies on demanen xicotetes mesures per fer la seua vida un poc millor.”

ve de la pàgina anterior

L'activitat va estar organitzada pel departament de Benestar Social en el mes que es dedica a donar a conèixer els problemes dels discapacitats i els recursos que disposen a Benicarló. Cada mes del calendari es dedica a un tema d'interès social. En aquesta ocasió s'ha comptat amb la col·laboració de Cocemfe i els centres de discapacitats de Benicarló.

Benicarló inverteix 40.000 euros per fer accessible el pavelló poliesportiu

Va Ser inaugurat en 1987 pel llavors alcalde José María Febrer. La normativa i exigències canvien, però el pavelló seguia sent inaccessible per a persones majors, amb mobilitat reduïda o discapacitats. Accedir als serveis

era altre dels drames. Gràcies a la col·laboració i assessorament de Cocemfe i a la predisposició del Consistori benicarlando aquestes barreres avui ja són història. S'han invertit 40.000 euros a construir una rampa d'accés exterior amb pendent del 5% i un servei adaptat amb elevador des de l'entrada a la graderia i bar, a més de renovar-se els banys a les exigències d'usuaris de cadires de rodes. L'elevador complix amb la normativa de seguretat més exigent per a evitar aixafades o danys en extremitats del cos. “La inversió no ha sortit cara per als beneficis que ha reportat”. L'empresa Locco Mètrica SL de Foios ha realitzat la birgueria elèctrica i mecànica, pensada fins i tot per a situacions de falta de subministrament elèctric, que tant agrada als usuaris amb problemes de mobilitat, tal com va agrair ahir públicament Manolo Celma, portaveu de la comarca de

Cocemfe.

El representant de Cocemfe va manifestar que és necessari seguir treballant a adaptar els edificis públics i carrers. Ajuntament i Cocemfe col·laboraran des del punt de vista tècnic per aconseguir carrers més humans i accessibles en les noves infraestructures idotacions que es construeixen en la localitat.

Alguns conductors insolidaris

Però l'interès de l'administració i usuaris topa en ocasions amb la poca sensibilitat d'alguns conductors. Així, l'empresa Autos Mediterraneo, concessionària del servei Península-Benicarló-Vinaròs eludeix obrir la rampa per a permetre l'accés de persones amb cadires de rodes o mobilitat reduïda. “Són alguns conductors, no tots, que diuen que els paguen per conduir, no per desplegar una rampa”, va explicar Celma.

El representant de Cocemfe va manifestar que és necessari seguir treballant per adaptar els edificis públics i carrers.

Els comerços de Benicarló unifiquen la seva imatge més nadalenca

text REDACCIÓ

El comerç de Benicarló està disposat a plantar-li cara a la crisi. La Unió de Comerços, que agrupa a més d'un centenar de xicotets empresaris de la ciutat, treballa per reduir els costos dels comerços. Les accions escomeses han anat destinades a negociar les condicions de determinats serveis necessaris per a tenir la porta oberta als clients. Jacqueline Arín, vicepresidenta de la Unió de Comerços, anunciava que "estem en negociacions amb diversos bancs per aconseguir que ens rebaixin les quotes de les TPV". Fins al moment els comerciants han rebut diferents propostes que sotmetran a consulta dels associats. El banc que millors condicions ofereixi, serà el que tramite les més de cent TPV dels associats. A més la Unió ha començat a negociar també els preus de les assegurances, telèfons i altres despeses que incrementen els costos dels comerços locals.

Asseguren que la unió fa la força i amb aquesta iniciativa, pretenen demostrar que cent comerços fan més que un sol. Sobretot a l'hora de treballar per promocionar les seues empreses.

La presentació de la campanya de Nadal així ho ha tornat a demostrar. Un gran avet vermell presidirà l'entrada de cadascun dels establiments adherits. I el sorteig de sis mil euros, repartits en 12 vals de cinc-cents euros cadascun és, aquest any, el reclam. Els clients dels comerços participants en la campanya, rebran un bitllet que, una vegada emplenat, introduiran en una urna. Seran els Reis Mags quan arribin a la ciutat el 5 de gener, els encarregats d'extreure els bitllets premiats. 12 afortunats compradors del comerç de Benicarló disposaran d'un talonari amb xecs per valor de deu euros per a gastar en els comerços participants en la campanya.

Un gran avet vermell presidirà l'entrada de cadascun dels establiments adherits.

*Detalls per events socials
embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
DO espanyoles
Patés, foies
Melmelades*

Local 32 Benicarló Centro
T. 969 47 47 62

DE BON GUST
VINS I PRODUCTES GOURMET

CANVI D'ENTRENADOR EN EL C.D. BENICARLÓ

text i foto GREGORIO SEGARRA

Sis partits consecutius sense conèixer la victòria (dos empats enfront San Pedro i Nules i derrotes amb el Sant Jordi, At. Saguntino, Benicàssim i Vinaròs) han estat suficients perquè la junta directiva del C.D. Benicarló, presidida per Pedro Giménez, haja decidit el canvi d'entrenador. L'equip va començar molt fort la temporada, però s'està ensorrant a passos agegantats i ja està a només tres punts de la zona de descens, si bé és cert que pateix una autèntica plaga de lesions i sancions. En qualsevol cas, Ricardo Martínez ja no està al capdavant de l'equip i ha estat substituït per Tolo Abad, ex del Castelló Juvenil. Tolo Abad és el quart entrenador de l'equip aquesta temporada, després de Juanjo Martorell, Manolo García i el ja citat Ricardo Martínez.

Foto arxiu Benicarló-Borriol

PRESENTAT L'IV TORNEIG INTERNACIONAL DE TENNIS

text VICENT FERRER

A la sala de premsa del Club Tennis Benicarló es presentava el dijous de nit el IV Open Internacional Benicarló que es disputarà des d'aquest dissabte fins el diumenge 14. Van assistir a l'acte l'alcalde de la ciutat Marcelino Domingo, acompanyat de l'edil d'esports Joaquín Pérez i el vicepresident de la Federació Valenciana de Tennis Juan José Llopis, sent rebuts pel president del club organitzador Francisco Celma.

Un torneig que depèn directament de la Federació Internacional de Tennis, que repartirà 10.000 dòlars en premis i punts per a la classificació mundial femenina, mentre que el pressupost del torneig és de 30.000 euros. Es comptarà amb la participació d'un centenar de jugadors, de les quals 18 accediran al quadre final per classificació en el rànquing WTA, 4 per invitació: la gallega Paula Alvarez, l'alacantina i campiona d'Espanya en categoria cadet María Teresa Torró, la jugadora de la Vall D'Uixó María Martínez i la local Diana Stomlega; més vuit jugadores procedent de la fase prèvia que començarà aquest dissabte amb 64 jugadores; i dues places que concedeix la ITF. A elles se sumessin les 16 parelles que disputaran la fase final de dobles. Un torneig que es jugarà en les sis canxes de terra batuda del club benicarlondo. La cap de sèrie del torneig serà la italiana Elena Pioppo; el director del torneig Ginés Pérez i el

seu adjunt José María Vicente; el jutge Andréu Tomés i els jutges de cadira Diego Conde i Mayte Serrat.

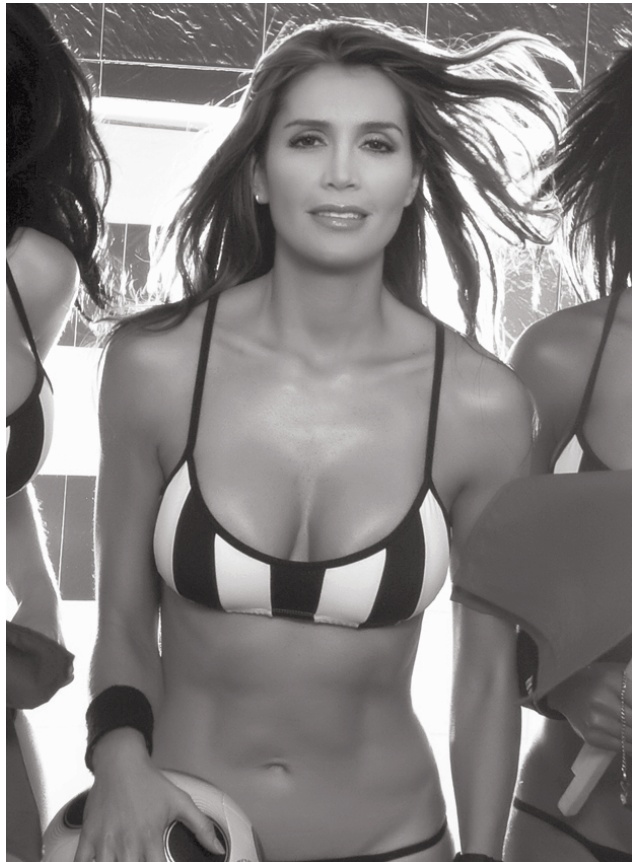
El programa del torneig s'inicia aquest dissabte amb la primera ronda de la fase prèvia, després del sorteig realitzat el divendres a la tarda; el diumenge la segona ronda i el dilluns els partits que donaran la passada a la fase final, estant previst per al dilluns a la tarda el sorteig del quadre final. Si la meteorologia no ho impedeix el dissabte 13 a la tarda es disputarà la final de dobles i el diumenge 14 al matí la final individual en la pista central del Club Tennis Benicarló, després de la qual es procedirà al lliurament de trofeus i premis en metàl·lic.

EMPAT/EMPATE

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Donant mostra, una vegada més, de la meua reconeguda magnanimitat i solvència informativa, vull dedicar el títol d'aquesta setmana a totes aquelles persones que diuen que no ens llegeixen perquè no ens entenen. D'aquesta manera, em vull sumar a la línia encetada per la nostra regidora de cultura consistent en no marginar l'espanyol del nostre àmbit domèstic. Jo, com a un membre més de la reserva índia de Benicarló, vull obrir els braços per tal que tothom entenga el títol que he posat perquè entenc que només en valencià és massa difícil d'entendre. Fet aquest petit/pequeño homenatge a la que va ser llengua de l'imperi espanyol, només vull desitjar que això que diuen els de les catacumbes mediàtiques de que l'espanyol està en perill d'extinció, a partir d'ara no es pot aplicar al nostre poble. I olé. Ara que he nomenat els mitjans de comunicació (o no?) vull deixar ben palès el meu empipament per la nul·la cobertura que té el nostre futbol a allò que s'anomena ciberespai. He perdut moltes hores buscant per l'internet dels collons alguna informació que em donés alguna llum sobre el que va passar dissabte passat al camp del Javier Marquina. I que he trobat? No res. Ni una puta merda. Tant d'internet i tanta història i no hi ha un miserable portal on es puga llegir cap crònica o cosa que se li sembla sobre el partit en qüestió. Ara jo, des d'aquesta pàgina, voldria demanar si algú més sabut que jo em podria dir si això existeix, perquè cap de les suposades i flamants ueps de la nostra comarca diuen res. És que

no posen ni el resultat. Això si, si vols saber el de fa tres setmanes si que el trobes, però no demanes més, perquè de crònica del partit no n'hi ha. Molta tecnologia, molta societat de la informació i molta merda amb internet i quan vols saber alguna cosa tan bàsica com

el resultat d'un partit, te fas fotre. Però això si, vés a buscar ties en pilotes que en trobaràs a dojo. Quina merda! Ja no ho diuen ni per la ràdio els diumenges per la nit, com feien abans. Total, que fa més trenta anys ens assabentàvem abans del resultat per dues vies: podies anar a la pissarra que hi havia al bar Monterrey, o bé podies passar per davant de les oficines del club al camí la Mar, on solien posar el resultat. Això si que no fallava mai. Tota aquesta imprescindible introducció només ve per dues coses, primera perquè d'alguna manera havia d'omplir la pàgina, i segona perquè si no ho deia rebentava, que son coses que a

un li fan pujar la tensió arterial i els triglicèrids d'una manera bàrbara. Total, com anava dient, el Benicarló va deixar passar una oportunitat de marcar distàncies amb un dels equips que juga la nostra lliga. Va ser una llàstima perquè es veu que anàvem guanyant per un a dos i al final ens van empatar el partit i ens vam deixar un parell de punts molt valuosos. Esperem que al final de la lliga no els haguem de lamentar. Segons que m'han dit, l'equip va anar molt justet, tant que dos jugadors del juvenil van viatjar per tal de completar la convocatòria. Es fa difícil entendre com un equip que té més de vint fitxes presentades té tants jugadors lesionats sense ser el Madrid. També m'han dit que Ricardo Martínez, més conegut com Biri-Biri i també conegut per ostentar el càrrec d'entrenador del C.D.Benicarló, té les hores comptades com a director del nostre equip. No sé si a hores d'ara encara ho és. A setmana vinene ja confirmaré o desmentiré. També ha arribat a les meues orelles que un tal

Abad, ex jugador de molts d'equips d'allò que s'anomena provincia de Castellón, serà el nou tècnic. Tampoc no sé si això és un rumor o un fet. Tampoc no sé els motius per al recanvi. La setmana vinent, ja vorem.

Ara el que ens interessa és que el proper diumenge, a partir de les quatre i mitja de la tarde ens visitarà el Vall d'Uixò, que ens ports nou punts d'avantatge i que s'hauria de guanyar encara que no jugue la nostra lliga. Perquè si anem perdent punts contra els nostres rivals, bé els hem de recuperar amb els que es troben a la zona avorrida de la classificació com és el cas de l'equip que ens visita.

A Déu pregant i el cafè catant

text REDACCIÓ

L'església evangèlica de Benicarló crea uns flyers en els quals oferixen un cafè a qui acudisca a l'instant de trobada evangèlica.

Tal vegada els efectes estimulants de la cafeïna puguen ajudar a frenar el descens de practicants en les diferents confessions. El emir de la Meca, Khair Bey va fer tancar en 1511 totes les cafeteries a l'entendre que la ingesta de cafè desenvolupava l'esperit crític, afavorint probablement els intercanvis intel·lectuals entre consumidors. Anys més tard i gràcies als mercaders venecians, el cafè va arribar a Europa. Segons expliquen les enciclopèdies, es va aconsellar al Papa Clement VIII prohibir el cafè al representar una amenaça dels infidels. Després d'haver-lo provat, aquest últim va batejar la nova beguda i va declarar que deixar només als infidels el plaer d'aquesta beguda "seria una llàstima". El cafè va ser ben rebut pels monjos per les mateixes raons que els imants: permet mantenir-se despert durant molt temps i mantenir l'esperit net.

En aquest context el Punt de Trobada, un centre evangèlic de Benicarló, ha difós com en una discoteca 'flyers' publicitaris en el qual oferixen cafè i refrescs, literatura cristiana, estudis bíblics i cults, a més de reunions per a nens i joves, servei de conselleria cristiana, cursos d'alemany i traduccions d'espanyol a alemany i anglès. Les dates dels cultes es troben en la seua pròpia pàgina web, explica aquest suport

Els municipis del Maestrat aprofitaran els fons de l'Estat

text REDACCIÓ

No hi ha mal que per bé no vinga. Els diners de la transferència de fons de l'Estat als municipis serà ben emprat. Vinaròs elabora els seus projectes en aquests moments, segons les declaracions del primer edil, el socialista Jordi Romeu. "Es dedicaran a serveis públics, un pla d'accessibilitat i renovació de dotacions urbanístiques en obres petites". Peonadas en l'ermita en treballs mediambientals i treballs en edificis municipals, com la rehabilitació integral del Pirulí, que acollirà dependències una vegada es demolisca interiorment per a dedicar-lo a serveis socials. Els treballadors empleats es coneixerien una vegada seleccionades el perfil de les empreses i treballs exactes.

Benicarló per la seua banda distribuirà els fons en la platja del Morrongo, a la qual destinarà 500.000 euros, l'adequació de la Residència de la Tercera Edat, que té un cost de al voltant de 600.000 euros, la modernització

En aquest context el Punt de Trobada, un centre evangèlic de Benicarló, ha difós com en una discoteca 'flyers' publicitaris en el qual oferixen cafè i refrescs, literatura cristiana, estudis bíblics i cults, a més de reunions per a nens i joves.

publicitari, que a més resa que "lliurant aquesta invitació tindrà un cafè gratis en horari de cafeteria (un per persona)". La matisació és bona, no convé abusar del cafè. Són algunes de les modernitzacions que sofriuen les religions i que sorprenen a qui no estan acostumats a flyers i més a les campanes.

de carrers com Francisco Pizarro i properes a Joan XXIII i Pius XII per 700.000 euros, un total de 400.000 a l'ampliació del cementiri municipal, altres 400.000 euros a un by pass que es vol fer per a suplir la canonada d'aigua potable municipal en un tram que té més de 50 anys d'antiguitat, la millora de la xarxa de sanejament per 250.000 euros i altres 700.000 euros per a l'execució del projecte cultural i museístic en Les Drassanes. L'edil d'Urbanisme, Antonio Cuenca, va recordar que "hem treballat molt avançant projectes i anem a aprofitar fins a l'últim euro d'aquests fons". El tinent d'alcalde de Benicarló estima que les obres una vegada adjudicades beneficiarien a moltíssimes empreses de 15 o 20 treballadors, el que crearia al voltant de 50 o 60 llocs de treball "ja que ara treballen sota mínims".

Vinaròs rebrà 4.774.612 euros, Benicarló 4.468.600 euros, Alcalá de Xivert, 1.302.280 euros, Peníscola, 1.218.387 euros, Càlig, 358.047 euros i Traiguera 300.526 euros, entre uns altres.

La carxofa s'ha convertit en un original regal nadalenc

text REDACCIÓ

Benihort va començar aquest dimarts a la tarda 10 de desembre a etiquetar ja les primeres carxofes amb Denominació d'Origen de la campanya 2008-09.

Tal com descriu el cap de l'àrea d'Hortalisses, Sebastián Torres, "com cada any, quan la carxofa té les condicions òptimes, el Consell Regulador de la Denominació d'Origen Carxofa de Benicarló, ens dona l'autorització per a etiquetar el producte carxofa de Benicarló. Que la carxofa estiga compacta, que no estiga afectada pel fred ni tinga cap defecte i que comenei a marcar el seu característic foradet són aquestes condicions".

Encara que el primer tram de la campanya 2008-09 s'ha iniciat amb 15 o 20 dies de retard i amb poca quantitat de quilos, Torres ressalta que "a partir d'ara començarem a tenir més quilos i tot el que es produisca en el nou any farà que tinguem una campanya normal, no obstant això, cal destacar que hi ha alguns camps danyats per les pluges de finals d'octubre que ja no seran productius, però a partir d'ara el fred ajudarà que es registre una bona qualitat", explica Torres.

Dels 3.485.091 quilos de carxofa que Benihort va comercialitzar en la campanya 2007-08, 900.000 quilos van anar de DO. La cooperativa benicarlanda ven aquesta hortalissa als mercats nacionals i l'exporta a països europeus com Itàlia, França i Alemanya. L'etiquetatge de carxofa de DO pot perllongar-se fins a entrat el mes d'abril.

Ideal regal nadalenc

La caixa de carxofes DO s'ha convertit en els últims anys també en un particular regal nadalenc. "Particulars i empreses s'interessen pels diversos formats en els quals s'etiqueta aquesta hortalissa i ho converteixen en un original obsequi en aquestes dates. Valoren poder regalar un producte fresc, de qualitat i de la zona", descriu Sebastián Torres. Cadascuna de les caixes etiquetades per la cooperativa Benihort inclou una cinta identificativa del producte, així com un fullet informatiu sobre la carxofa benicarlanda.

Benihort produïx Carxofa DO des de la campanya 1998-99. La denominació d'origen "Carxofa de Benicarló" i la seva reglamentació específica, va ser aprovada el 18 de setembre de 1998. El 11 de novembre de 2003 va ser declarada Denominació d'Origen Protegida (DOP) per la Unió Europea.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

3x4

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

- Plàncton. El bloc de Josep Igual
- Programació Multicines Benicarló.
- Na Violant a la Tinença de Benifassà
- VIDEO: L'Ajuntament de Benicarló adapta, assessorats per Cocemfe, el polisportiu.

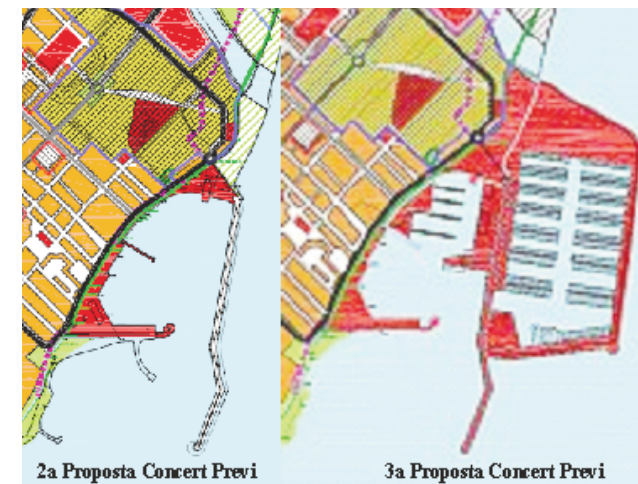
L'AMPLIACIÓ DEL PORT I LA DERIVA LITORAL

Recentment, s'han produït dos fets amb una gran transcendència pel futur del port de Benicarló: la licitació de la redacció del projecte d'ampliació del port i la concessió d'una Estació Nàutica compartida a Benicarló-Peníscola. És evident la relació entre els dos fets, el port acollirà vora 700 nous amarres per a iots i vaixells esportius, aspecte que, de ben segur, ha constituït una peça important per la sol·licitud de l'Estació Nàutica. La transformació del port, inicialment pesquer, en un altre bàsicament turístic té molts aspectes d'interès. No analitzarem la seva viabilitat econòmica –ja tractat per La Veu fa unes setmanes-, si les repercussions sobre la dinàmica litoral.

La història del port de Benicarló ens mostra que els creixements dels seus dics provoquen erosió a la costa situada al sud. En 1886, s'inicià la seva construcció segons el projecte de l'enginyer Teodoro Balaciart que constava sols d'un dic, el de llevant, que devia assolir uns 600 metres. El projecte va ser promogut per la Companyia del Port de Benicarló S A, davant de la manca d'interès del govern i la necessitat d'embarcar el vi produït a la zona. La roca per fer el dic fou transportada des del Puig amb un trenet. Fins a 1887 es construeixen uns 140 m, però es paralitza per problemes econòmics dels promotors. Des ben prompte, es feu visible l'erosió a la zona sud del dic, quedant malmesos edificis com l'antiga església del Cristo.

A 1931, es projectà el port actual i començaren les obres. En 1935 es construeix el dic de ponent i a 1944 s'acaba el port a excepció de l'espigó central, finalitzat a 1958. S'agregaren els processos d'erosió a la costa situada entre Benicarló i Peníscola. A la zona de la ratlla del terme (la Caracola), la mar es va endur camps de conreu i un camp de tir de la Guàrdia Civil –més de 60 metres- que hi havia baix de la carretera de la costa. Els búnkers construïts durant la Guerra Civil foren arrossegats també per la mar. La platja nord de Peníscola va anar minvant durant els anys i els temporals de llevant omplien de graves la carretera. A principis dels anys noranta s'allargà el dic de llevant més de 300 m, intensificant els processos d'erosió cap al sud. Aquest és un procés semblant al provocat pel port de Vinaròs sobre la cost nord de Benicarló.

Els ports, com qualsevol construcció disposada perpendicularment a la costa, alteren la dinàmica litoral, en concret la deriva litoral. Cal entendre les costes com sistemes producte d'un balanç entre les entrades de sediments i les pèrdues a causa de l'erosió; si les entrades superen les pèrdues hi haurà una costa de sedimentació amb platges d'arena o graves; si és a l'inrevés, el que hi haurà serà una costa d'erosió amb penya-segats. A una mar xicoteta com la Mediterrània amb mareas poc importants, les onades són el principal agent geomorfològic costaner. A la mar del Maestrat, les onades més actives són les generades pels vents de Gregal (NE) i Llevant (E) que incideixen sobre una costa lineal SO-NE. L'onada arrossega arena o grava cap a la platja de forma obliqua, però quan

torna cap a la mar per gravetat ho fa perpendicularment. Es produeix un moviment de ziga-zaga que dona com a resultat un desplaçament de nord a sud, paral·lel a la costa, nomenat deriva continental. Amb les llevantades, el transport cap el sud és major. La deriva litoral forma de barres de graves a la desembocadura de rambles com la de Cervera.

Si construïm, una estructura perpendicular a la costa, aquesta interromp la deriva continental provocant la sedimentació al nord. Però també impedeix que arriben sediments al sud on sols erosiona. Aleshores un espigó o un port "crea" platja al nord i en "destrueix" al sud.

A finals de desembre de 2008, el govern municipal PSOE-Bloc presentà la primera proposta de Concert Previ per la revisió del PGOU del Benicarló; en ella el port no sofria cap modificació. L'entrada al govern municipal del PP feu que l'empresa redactora Territorio y Ciudad modifiqués la proposta i n'enviés una segona a maig 2007 amb el port tal com és ara. Aquesta fou aprovada pel ple municipal i inicià la seva exposició pública a gener de 2008. Fou en la publicació al Diari Oficial de la Generalitat –abril de 2008- on aparegué l'ampliació del port. Segurament hi hagué una conjunció d'interessos entre el govern de la Generalitat, que vol promocionar el turisme nàutic, i empreses de construcció naval i turístiques de la zona.

L'ampliació del port té unes dimensions exteriors aproximades d'uns 450 m d'ample per uns 800 m de llarg, amb 700 nous amarres a més dels 300 m actuals. Es guanya una llenca de terra des de la punta exterior nord del port fins la desembocadura de la rambla de Cervera.

Probablement, el creixement del port de 450 metres cap a l'interior de la mar interceptarà sediments de la deriva litoral i pot agreujar de la costa sud, probablement més al terme de Peníscola. Esperem que l'Estudi d'Impacte Ambiental a la que obliga la llei 2/1989 valenciana a les obres en ports que guanyen terrenys de la mar aclareixi la intensitat i gravetat de les conseqüències. Caldria conèixer la història i no lamentar-nos anys després de feta l'obra.

Pere Bausà

ve de la p gina anterior

Les pedres de la veritat

I canviant de tema, després de la informació sorgida a la veu sobre que les obres del nou centre de salut no començaran fins el març o abril de 2008, als tafaners ens ha sorgit un dubte existencial. Son les tres pedres ficades, del nostre nou ambulatori, obra? I és que la qüestió és més transcendental del que pareix. Porta implícita una dimissió, la del nostre alcalde, Marcelino. I és que si la cosa continua així, i no entren les màquines fins l'any vinent, i les tres pedres és consideren obra, voldrà dir que les obres del nou CSI ja han començat i, per tant, Marcelino no hauria de dimitir. En canvi, si aquestes tres pedres no és consideren obra i les màquines no entren, com diu La veu fins d'ací quatre mesos, Marcelino, si hauria de dimitir irrevocablement. Quin dilema!

Tres pedres: són o no són obra?

Aquesta és la qüestió. Nosaltres no tenim més remei que inhibir-nos d'aquest dilema perquè considerem que no estem capacitats i, tant és així que, confiem que el secretari del

nostre ajuntament, persona assenyada d'on les haja, per això és el secretari, hauria d'emetre un informe, preceptiu, sobre la qüestió. És molt el que ens juguem.

Tres pedres, dos disminucions ...

Damunt, amb tot aquest embolic, de pedra i obra, resulta que a aquest nou CSI, que encara no està fet, entre pedrada i pedrada, li van desapareixent peces del seu edifici. Li han fet dos retocs a la baixa. Com qui no vol, amb aquesta marxa, si açò dura molt més (ja porten més de sis anys), i van ficant pedres inaugurals, igual, si més n'adonen, només els hi quedaran ... les pedres inaugurals. I d'ambulatori, no cal patir ... amb el que tenim anirem més que servits!

Tòtem benicarlando

En aquests dies no sabem si és que ha hagut una conxorxa india a la nostra població però ha proliferat de manera alarmant un objecte, cosa, que desconexim. Davant d'algunes botigues ha aparegut una espècie nova que no sabem si vol semblar una avet o un cactus del desert. Els més agosarats ja han dit que, com no té vida pròpia no és pot

Els nous avets vermells ens recorden un tòtem indi, encara que també pareixen surtits d'una peli de Tim Burton. Alguns tafaners els consideren una mica satànics, per això de les banyes afilades ... ganes de criticar i avant!

considerar una planta. Així que és decanten més per considerar-lo una espècie d'atracció turística perquè vinguen les vendes. A mena de tòtem indi. Ara només quedarà ficar-se a ballar al seu voltant invocant que Manítú faça el miracle.

Breus, molt breus. Breus, molt breus. Breus, molt breus.

Retallada cultural

S'ha confirmat l'òbit, eliminació, de Benicarlandia. Per primera vegada en molts anys, els xiquets de Benicarló no podran gaudir de Benicarlandia. El cicle de teatre en família, que abans durava una setmana, queda reduït a tres representacions teatrals. Ningú ha donat cap explicació oficial. La regidora de cultura segueix "missing".

Reglament faller unipersonal

L'ajuntament ha dut a la comissió de Policia el Reglament Faller, sense que les comissions saberen res de res. Avui es duu a comissió un Reglament Faller que pretén regular les activitats falleres a la ciutat. Entre altres coses,

estableix com es repartiran les recompenses, com han d'anar vestits els fallers, de quin color han de ser les bandes i els *fajines* acreditatius dels diferents càrrecs i que les publicacions en valencià es faran seguint les normes dictades per l'Acadèmia valenciana de la llengua. Ni que hagueren copiat el de l'Univers Fallero d'aquest setmanari?

Fallida esportiva

Un conegut equip esportiu de Benicarló és deutor d'Hisenda, per la qual cosa no pot cobrar les subvencions de l'ajuntament. Els seus treballadors duen des de principis de temporada sense percebre el corresponent sou. Diverses fons insinuen si acabarà la temporada.

Funcionaris protesten contra l'ampliació de la jornada de treball per Directiva europea

text REDACCIÓ

Representants dels sindicats CCOO i UGT del Consistori de Benicarló van interrompre el seu treball a les 10 del matí per protestar per la Directiva europea sobre el temps de treball. Els concentrats, una vintena de funcionaris critiquen la Directiva a l'entendre que es retrocediria en la lluita per un treball decent, en la línia de com s'han manifestat diversos governs europeus. A la protesta estaven convocats els representants del sector de la salut, administració autonòmica i local.

L'Ajuntament pagarà 6.245 euros a una veïna

text REDACCIÓ

Després de deu anys, una veïna de Benicarló ha guanyat la seva contesa amb l'Ajuntament de la localitat i rebrà una indemnització per la caiguda que va sofrir en el carrer Mossen Lajunta del municipi en l'any 1998.

I és que el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana ha dictaminat que la demandant percebrà 6.245 euros per les lesions i les seqüeles produïdes per l'accident.

Els fets es van succeir el 14 de novembre de 1998 quan la veïna va caure al sòl per la falta de continuïtat del pis de la vorera, ja que existia un desnivell amb ferm irregular sense asfaltar. Després de l'incident, va estar de baixa laboral durant dos mesos i va ser

intervinguda, posteriorment a la data de l'alta, d'un dit del peu esquerre. Per aquest motiu, va exigir al consistori una indemnització, que aquest va negar imputant-li a la recurrent un "deambular negligente".

ESTAT DE LA VORERA

El Tribunal ha considerat que la caiguda es va produir pel mal estat de la vorera, ja que els testimonis van confirmar que l'accident va ser a causa del desnivell. També considera que és responsabilitat del consistori, al ser aquest carrer domini públic, tal com es reconeix en els informes tècnics municipals. L'Ajuntament va argumentar que la recurrent coneixia la via al ser veïna de la zona, encara que el TSJCV indica que l'Administració local no havia acreditat la cotitularitat de la demandant del terreny pel qual discorre la vorera que estava en aquest moment sense finalitzar.

FOTO!

Aparcant on els dona la gana. Enfront de l'ajuntament, damunt la vorera de l'església, sense deixar passar els vianants i, entorpin els pas de l'autobús.

No hi havia cap municipal per ficar la multa pertinent ?

Devia ser solidaritat nadalena.

laveubenicarlo@terra.es

El Tribunal Suprem sentència contra el secessionisme lingüístic de la Generalitat

Després de més de 20 sentències contràries, amb la despesa que això ha comportat de diners públics, el Tribunal Suprem espanyol ha sentenciat la Generalitat Valenciana a reconèixer les titulacions de Filologia Catalana com a equivalents del valencià al nostre país a tots els efectes.

Text: STEPV

La sentència d'ara és la Sentència de 29 d'octubre de 2008, del Tribunal Suprem, arran d'un recurs de cassació interposat per la Generalitat Valenciana, contra la sentència de 16 d'abril de 2004 del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana (dictada en el recurs 1120/02), en la qual el Tribunal valencià estimava el recurs contenciós administratiu promogut pel Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STEPV-IV) contra les ordres de convocatòria de proves selectives per a l'ingrés al cos de mestres i professors de secundària de 2002, en els quals, com ja hem dit, no es reconeixia el títol de Filologia Catalana per a l'exempció de la prova de valencià.

El conseller d'Educació pot incórrer en el delictes de prevaricació, si en la propera convocatòria d'oposicions desobeïx aquest manament judicial.

Conseqüències jurídiques

1. El Tribunal Suprem estableix ja jurisprudència en el reconeixement del títol de Filologia Catalana com a acreditació de valencià: tanca a la Generalitat la possibilitat de seguir dictant normes que ignoren aquesta equivalència. Fa unes poques setmanes va sentenciar, també, respecte de la denominació llengua catalana com a equivalent de valencià en els Estatuts de la Universitat de València.
2. La sentència recull expressament la legalitat del nom de "llengua catalana" i que en cap cas aquesta denominació és exclosa per l'Estatut d'Autonomia.
3. L'exclusió del títol de Filologia Catalana en les convocatòries de les oposicions és contrària al dret.
4. El tribunal condemna en costes per primera vegada la Generalitat Valenciana per no reconèixer la unitat de la llengua i l'equivalència de denominacions català i valencià.
5. El conseller d'Educació pot incórrer en el delictes de prevaricació, si en la propera convocatòria d'oposicions desobeïx aquest manament judicial i no reconeix el títol de Filologia Catalana, ja que és ell qui signa les ordres de convocatòria d'oposicions.

Conseqüències polítiques

1. Es tanca ja totalment la possibilitat de secessionisme lingüístic legal. La Generalitat no podrà dictar normes jurídiques que vulnereu la unitat de la llengua.
2. Posa al PP en rebel·lia legal i al marge del respecte institucional si continua aprovant legislació secessionista en el terreny lingüístic.
3. Demostra als ciutadans que el PP utilitza les institucions i la Justícia com a camp de batalla ideològic (més de 20 sentències contràries sobre la mateixa qüestió així ho demostra).
4. L'STEPV impulsarà un acord de tots els sindicats, entitats cíviques i partits polítics per exigir al PP que no se situe al marge de la llei i compleisca les sentències dels tribunals i els dictàmens de la institució de la Generalitat de referència lingüística: l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

ve de la pàgina anterior

Tribunals i llengua (i 3)

Diem això de tenir premi perquè, segons sembla, Font de Mora ja ha dit que vol recórrer al Constitucional. I això que ja li han advertit que no té base jurídica per recórrer a aquest tribunal. I és que ací sembla que quan més grossa la faç, millor. No content amb 20 sentències contràries des del 2002 ara, damunt, vol que li refreguen que el fet que català i valencià siguem iguals no vulnera cap doctrina constitucional. Què no en tenen prou de fer el ridícul més espantós? Ja ho va dir no sé qui, hi ha casos en que no sé li pot ficar límits a l'estupidesa humana.

La mirada crítica 7/12/08

Als tafaners ens ha encantat veure com el nostre supermitjà autonòmic per antonomàsia, canal 9, va tractar la qüestió de la manifestació contra l'assignatura de la ciutadania en anglès del nostre sabut conseller Font de Mora. 35 segons i adobat amb que els comerciants s'havien queixat, que la culpa era de Zapatero (com no), i que tots eren d'esquerres (no hi havia cap votant del PP, segurament havien comprovat la seua filiació política abans). Per no dir de les xifres de la policia del PP en quant a manifestants, les xifres de la delegació del govern no servien (només quan interessa). Com sempre la desinformació dels mitjans públics va per barris i al nostre ho tenim clar. Ja ens imaginem com informaran de la sentència del Suprem.

Secessionisme lingüístic al MUCBE

I ja que parlem de llengua, ací, al nostre poble, sembla que anem pel mateix camí. No

"La piona de mi casa es particular, cuando llueve se moja como las demás"... o no.

contents amb l'apologia del castellanisme de la Durà ara ens anuncien a bombo i plateret un acte/conferència/xerrada, al MUCBE, sobre tot el contrari del que han dictat els tribunals i la comunitat lingüística mundial. Sembla mentida que a un local públic es vulga fer apologia del secessionisme lingüístic amb el vist-i-plau del nostre ajuntament. I damunt amb el nostre alcalde al capdavant que, segons han dit, també anirà. No sabem que pensaran des del gabinet de normalització lingüística del nostre ajuntament, però alguna cosa haurien de dir, perquè, en molt bon lloc no queden amb l'alcalde fent de valedor d'aquesta mena de terrorisme lingüístic.

Secessionisme lingüístic al MUCBE (i 2)

I és que si un es para una mica a pensar el que significa la

sentència del TS es veu clarament que amb açò és barra definitivament la possibilitat de dictar qualsevol norma que vulnereu la unitat de la llengua i que qualsevol incompliment, a este respecte, podria derivar en prevaricació. En el nostre cas ja no és el fet que un organisme del nostre ajuntament, el gabinet de normalització, pugui quedar en bastant mal lloc (per la ineficàcia del polític de torn que no vetlla pe seus interessos i no per culpa d'aquest departament, òbviament), si no que, per extensió, també ho fa el nostre ajuntament que dona els permisos perquè és faça en un local seu aquesta mena d'actes. S'ho haurien de mira una mica, no? Ah, i que no vulguen emparar-se en això tan sobat de la llibertat d'expressió. Al carrer, muntant una paradeta, també ho podrien fer. I ningú els diria res.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Sauna seca, altra vegada

Primer que no. Després que sí. Més tard que a millor. I ara sembla que sí. I és que en els cercles tafanerils, on si no, de la sauna humida, l'única que hi ha, es comentava, es deia, que sí, que abans de l'any que ve hi hauria sauna seca. Que les dones de la neteja, les que més solen saber d'aquestes qüestions, no ho dubteu, havien assegurat que segur que arribava aquesta nova instal·lació, noveta de trinca, tan demandada pels usuaris de la piscina. I és que açò ja sembla tot un culebró d'eixos sud-americans.

Nou auditori d'or

Ens hem assabentat que el nostre benestant ajuntament ha tret la "Proposta d'adjudicació de la contractació de la consultoria i assistència per a la redacció del projecte bàsic i d'execució del centre teatral". Osti tu, quin nom més llarg per dir que volen contractar algú perquè ens faça un nou auditori ... d'or.

Nou auditori d'or (i 2)

I ara bé el millor, per què, d'or? Doncs, perquè la broma valdrà 391.500 euros. Traduïm, més de 65 milions de les antigues pessetes. Heu llegit bé, més de 65 quilos, *contantes i sonantes*, que diria la regidora de cultura, Durà, *en castellano del suyo*, que no entén més, pobra. I això només és el projecte! I això que estem en vaques flaques! Què, llancem la casa per la finestra?

Nou auditori d'or (i 3)

I si el projecte ens costarà aquesta pasta gansa, en quan

"Això de pagar per endavant, a l'època de Mundo ja passava molt"

estarà l'obra? Per què, no pretendran pagar-ho tot de la nostra butxaca? Ja tenen assegurat que d'altres instàncies, superiors, acoquinaran una bona part de la despesa? I és que al nostre poble, això de pagar per endavant, a l'època de Mundo ja passava molt i després, quan arribava l'hora del repartiment, sempre hi havia rebaixes i ens tocava fer-nos càrrec d'allò que els altres deien que no. Un modificat ací, un altre allà, un retoc més enllà i ... a pagar-ho, poca ropa. I és que ací d'obres faraòniques n'entenen, i molt. I és que amb un faraó a la família ...

Tribunals i llengua

Com que no em teníem prou de fer riure en alguns aspectes

de la llengua, llegim fa dos setmanes les declaracions de la regidora de cultura, Durà, sobre la normalització del castellà ara, damunt, hem acabat sent la conya marinera dels lingüistes amb la sentència del Tribunal Suprem que, definitivament, deixa tancat que valencià i català són la mateixa llengua. Ja és prou patètic arribar a aquest extrem de dislèxia mental dels nostres governants, quan tota la comunitat lingüística mundial, i espanyola, ho tenia clar des del primer moment que ara, fins i tot, el tribunal suprem ens ho refrega per la cara i ens fa pagar les costes del judici. I és que no ens enganyem, nosaltres també som Generalitat Valenciana!

Tribunals i llengua (i 2)

Fixeu-vos bé si la cosa no és de jutjat de guàrdia, paradoxes de la qüestió, que la nostra *Genialitat* ja portava 20 sentències, consecutives, en contra i tot i així, cabuts que cabuts, a recórrer. Que no n'hi ha prou de malbaratar els diners públics? Les dos últimes sentències del Tribunal superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, ja van avisar la *Genialitat* que, si continuava així els hi faria pagar totes les costes del procés. I així ens ha anat. Al Tribunal Suprem, a la primera! Cal ser rucs amb avarícia. Si tots els diners que s'han gastat amb tanta desídia (que han estat un cabàs i per una qüestió que no porta enlloc i que tota la comunitat lingüística té clara), els hi feren pagar, de la seua butxaca, als polítics que fan de la llengua confrontació, segurament, la cosa, hauria estat una altra. I és que, dilapidar els diners públics, en aquest país, sembla tenir premi.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 662

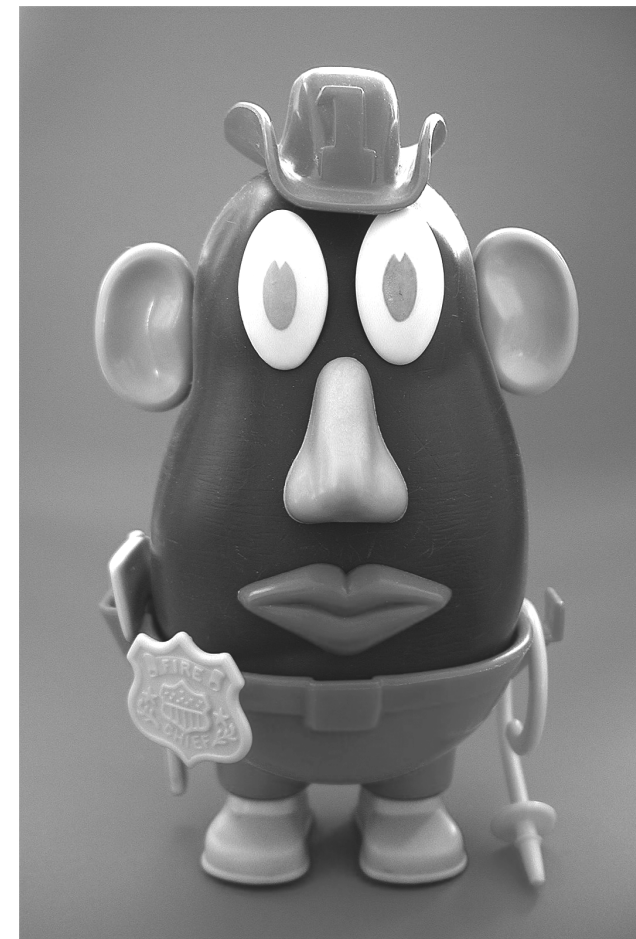
text EL LECTOR

Aforça d'aquestes converses, senyora Garcia, no puc negar que ja hi ha una estimable complicitat entre vosté i jo. Per això li puc confessar les coses com són: tot i haver disfrutat d'un dia més de festa el cap de setmana, em trobo ara ací dimecres a les 11'30 de la nit, amb la dona i els xiquets on hauria d'estar jo, escrivint-li les quatre ratlles més estèrils de la seua contumaç publicació. A partir d'ací, si troba una certa acidesa avui en el to de la missiva, no m'ho tinga en consideració.

D'entrada la portada de la setmana passada m'ha recordat la dels desgavellats fanzines dels okupes que assetgen casa meua. Solen enganxar-los a les faroles i sobre les bústies de reserva dels carters, i tenen el mateix gust per la brutícia que mostra el seu número 662. On ells posen imatges de contenidors de brossa com a armes ofensives, vostés han optat per fotografiar el terra d'un casal de falla la nit de la crema. Iguale de fi. Ara, la portada de La Veu incorpora una catàstrofe gramatical de dimensions humanitàries. "Tots els generem però ningú els volem". Pregunte-li al professor San Abdon, si li concedeix més crèdit que a mi, i li explicarà que subjecte (ningú) i verb (volem) haurien de concordar (ningú els vol). I ja sol passar això.

Sempre solen lluir-se en el

reportatge de la setmana. Hi donen una informació àmplia i habitualment amb punts de vista contrastats, però hi ha una cosa que em fa els articles d'allò més divertits. Parlo de l'acompanyament d'imatges. En aquesta ocasió trobo especialment encertada la reproducció d'un Diògenes dins la gerra envoltat de gossos. Il·lustra molt bé el tema d'aquests pobles amb ganes de cagar i sense poder trobar el camí del comú.

I, mire, igual que li dic una cosa, li'n dic una altra: jo m'imagino que els pixatinters que li fan de periodistes deuen tindre molt sensible alguna part del cos, però no precisament la llengua. Només això explica una expressió tan desafortunada com "tots els capgrossos del PP anunciaven

com a fet (el nou centre de salut després de la ficada de la tercera pedra". Vagen amb compte perquè un o altre es pot prendre l'insult a la valenta. Dir-los "capgrossos", dona! Jo, per sí o per no, me n'he anat al diccionari a veure si la paraula tenia l'accepció de "Polític extremadament conservador", però no. Així doncs, o han qualificat la gent del PP de "nans", o els acusen de tindre el cap gros o bé els prenen per "Amfibis anurs en la fase del seu desenvolupament en què són animals aquàtics de respiració branquial, proveïts de cua i durant la qual neixen les quatre potes i pateixen altres canvis externs i interns que els transformen en adults." Tant se val. I no diré res de la "ficada de pota".

No m'ho crec: de veritat que del meló de moro sense llavors n'he de dir "síndria Fashion"?

I arribo al final, al còmic sempre memorable de Burriel. ¿Com no se li va acudir posar dins del corralet de la reserva de *valenciano-parlantes* caricatures de tots els col·laboradors de *La Veu*? Ens n'haguérem rist bona cosa.

La millor

"No tinc ni idea, tinc delegats els poders en els d'advocats i, ni sé, ni vull saber res, ni pregunto ni vull preguntar. No sé res", va concloure (Rafael Suescun, president del Patronat de Turisme de Peníscola després de comunicar la defunció del festival de cinema).

“El carrer és nostre”

A pesar de la sensació de familiaritat que sentim habitualment amb el nostre entorn, molts són els motius pels quals als ciutadans ens costa considerar la ciutat com la nostra casa. La inseguretats, la brutícia, la insolidaritat, són alguns d'aquests motius. Però hi ha ciutadans per als que aquesta sensació és encara més forta.

Ens referim a les persones amb mobilitat reduïda. Moltes vegades els seus drets es veuen minvats perquè a uns altres els costa posar-se en el seu lloc. Més enllà de la necessitat evident que la ciutat estiga preparada perquè tots puguem circular per ella, l'adequació dels carrers ha de ser una cosa de tots, dels ciutadans en general, de la seua sensibilitat, de la seua solidaritat, de la seua intel·ligència i fins i tot de la seua previsió, doncs potser no sempre estiguem en la mateixa disposició d'enfrontar-nos a les voreres altes i estretes, per dir un exemple prou conegut. És cert que a les obres que es projecten se'ls exigeix actualment aquesta funcionalitat imprescindible, però de poc serveix que el projecte original siga ben redactat si després en l'obra no s'aplica estrictament. El cas més greu i potser més habitual es produïx quan són els propis ciutadans els que anul·len la funcionalitat de rampes i accessos. I és que l'eslògan llibertari del “carrer és nostre” de vegades és malinterpretat. Una ciutat accessible no és un luxe al que s'ha d'aspirar, és un dret que

663

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

cal exigir i conservar, és una ciutat que parla bé dels seus ciutadans. Per aquest motiu ens agradaria que les indicacions que s'han fet a l'Ajuntament per a millorar l'accessibilitat s'estudien amb urgència.

Altre punt del tema de la setmana que ens deixa sense paraules és l'acusació que alguns conductors de autobus es neguen a baixar la rampa d'accessibilitat. És difícil de creure, no solament que aquesta negativa inhumana sia tal, si no que la resta de passatgers no s'amotine davant d'aquest fet tan lamentable.

Cal afegir que, a més d'instal·lar els elements dissenyats a aquest efecte, és necessari cuidar amb cura el paviment de les calçades i voreres. Aquesta mateixa setmana s'ha indemnitzat a una veïna per una caiguda que va sofrir fa deu anys. La pregunta que ens fem és podria produir-se avui altre accident igual?

Carxofa: ben tendreta i amb un bon rajolí d'oli per a l'Estel del Collet. La seua capacitat integradora és més que lloable si tenim en compte que enguany hi haurà gent d'altres països, sahrauís, sud-americans, i romanesos, segons hem pogut saber, parlant en valencià sense cap mena de problema. Alguns haurien d'aprendre.

Panissola: per a l'alcalde perquè, independentment de si tres pedres es poden considerar “de facto” un començament d'obra al CSI, és de tenir molt poca vergonya veure com a mesura que les van ficant, aquest, disminueix en la mateixa proporció. I damunt, segons sembla, les obres encara tardaran uns quatre mesos en començar. Només per vergonya aliena hauria de dimitir

AGENDA “A tota hora”

Divendres 12

19.00 h Lliuraments de premis del XVIII Premi Espinela de Poesia. Mucbe. Organitza: Grup Poètic Espinela.

Dissabte 13

21.30 h Representació de l'Estel del Collet. Auditori.

Diumenge 14

19.00 h Representació de l'Estel del Collet. Auditori.

Dimarts 16

17.30 h Audicions de piano a càrrec dels alumnes del Conservatori Professional de Música Mestre Feliu. Auditori.

Dimecres 17

18.00 h Audicions de corda a càrrec dels alumnes del Conservatori Professional de Música Mestre Feliu. Aules del Conservatori.

Dijous 18

09.00 h Festival de nadal a càrrec dels alumnes del CEIP Marqués de Benicarló. Auditori. Organitza: CEIP Marqués de Benicarló.

19.00 h Concert a càrrec de la Coral Sambori. Auditori. Organitza: CEIP Marqués de Benicarló.

19.30 h Audicions de saxòfon a càrrec dels alumnes del Conservatori Professional de Música Mestre Feliu. Aules del Conservatori.

Arrea-li Bona

Profies de tardor Dissabte 13

A la pista anexa del
Joan Coromines

A partir de les 11:00

Benicarló

© Alberto Rot

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamanyos

Papereria

Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

